

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Danielly Sarah Sotolářové, Ph.D., a přísedících PhDr. Jiřího Hejného a Ondřeje Huska v hlavním líčení konaném dne 30. května 2022 v Praze

takto:

obžalovaný

R. N.

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx xxx, toho času ve vazbě ve Vazební věznici xxx,

je vinen, že

dne xxx 2022 v době mezi 16:00 hodin a 16:25 hodin, v bytě č. xxx, v xxx. patře panelového domu v xxx xxx, po předchozí slovní rozepři se svým tchánem - poškozeným Š. K., nar. xxx, tohoto nejprve udeřil pěstí do obličeje a poté, co rozepře dále pokračovala, vzal ze zásuvky v kuchyňské lince nůž zn. Vivess o celkové délce 33 cm s čepelí o délce 20 cm a tímto nožem v úmyslu poškozeného usmrtit mu zasadil ránu do břicha pod pravým podžebřím s vbodem 10 cm pod dolním okrajem pravého podžebří a 7 cm od pupku v kůži vodorovného směru, od které pokračovala bodná dučej kůží, podkožím, pravou polovinou přímého břišního svalu do dutiny břišní vpravo s nářezem stěny coeka (přechod tenkého střeva v tlusté střevo vpravo) s částečným protětím stěny kličky tenkého střeva a končící v dutině břišní, bodná dučej směřovala zepředu dozadu, lehce šikmo shora dolů a zprava doleva a dále mu zasadil bodnou ránu do levé poloviny zad se vbodem v čáře lopatkové, 7 cm pod dolním okrajem levé lopatky (ve výšce 125 cm nad patou levé nohy), v kůži šikmého směru, od které pokračovala bodná dučej kůží, podkožím, širokým zádovým svalem do levé dutiny hrudní přes 8. žebro, jehož spodní okraj byl hladce prot'at

ve vzdálenosti 7 cm od 9. hrudního obratle vlevo, společně s mezižebním svalem mezi 8. a 9. hrudním obratlem s krevními výrony, v dutině hrudní pronikla vlevo do dolního laloku levé plicе, kterou pronikla s naříznutím větve plicní tepny a ke stěně hrudní srdečnice v sestupném úseku, kde nařízla jen zevní vrstvu její stěny, bodná dučej směřovala šikmo zezadu dopředu v téměř vodorovné rovině a lehce šikmo doprava ke střední čáře těla, čímž mu způsobil život ohrožující zranění, která si vyžádala okamžitý převoz do Ústřední vojenské nemocnice, kde se poškozený okamžitě podrobil operaci, ale i přes veškerou odbornou péči na následky zranění dne xxx 2022 v 23:45 hodin zemřel, kdy příčinou jeho smrti byl úrazový a pokrvácivý šok v důsledku bodných ran trupu,

tedy:

jiného úmyslně usmrtil,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **deseti (10) let**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný R. N. povinen zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, na náhradě škody částku **ve výši 11 554 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný R. N. povinen zaplatit poškozené **MUDr. D. K.**, narozené xxx, bytem xxx na náhradě nemajetkové újmy částku **ve výši 756 000 Kč** a poškozené **Š. N.**, narozené xxx, bytem xxx na náhradě nemajetkové újmy částku **ve výši 756 000 Kč**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená MUDr. D. K., narozená xxx a poškozená Š. N., narozená xxx, odkazují se svými nároky na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podal dne 16. 5. 2022 k Městskému soudu v Praze obžalobu na R. a N. pro zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku. V reakci na to nařídil Městský soud v Praze hlavní líčení dne 30. 5. 2022, v němž zjišťoval stanovisko obžalovaného, jeho obhájce a státního zástupce k možnosti sjednání a uzavření dohody o vině a trestu, prohlášení viny a označení nesporných skutečností. Obžalovaný R. N. využil jedné z těchto procesních možností a prohlásil svou vinu. V rámci svého prohlášení uvedl, že se cítí být vinen skutkem uvedeným v obžalobě v plném rozsahu, prohlásil svoji vinu a souhlasil s popisem skutku včetně jeho právní kvalifikace.
2. Jelikož i státní zástupce souhlasil s prohlášením viny obžalovaného, soud podle § 206c odst. 4 trestního řádu usnesením rozhodl, že se přijímá prohlášení viny obžalovaného R. a N. a dokazování se v rozsahu viny obžalovaného neprovede, a proto jej provedl pouze ve vztahu k výroku o trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. V.

a náhradě škody. Obžalovaný i státní zástupce rovněž shodně označili všechny skutečnosti za nesporné, proto v hlavním líčení nebyly některé důkazy provedeny. Jedná se zejména o důkazy zachycené na CD nosičích, konkrétně záznamy z linky 155 a 158, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie vypracovaný znalcem Ing. Janem Stríbrným, Ph.D., znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie vypracovaný znalcem MUDr. Petrem Kubejem, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaný znalcem PhDr. Jířím Klosem, Ph.D., protokol o prohlídce těla včetně fotodokumentace a protokol o ohledání místa činu.

3. Naopak byly provedeny důkazy vztahující se k osobě obžalovaného R.a N., a to opis z rejstříku trestů a opis z evidence přestupků. Obžalovaný R. N. pak sám v hlavním líčení uvedl, že ho celá situace velice mrzí, a že jednal tímto způsobem poprvé. Ve své výpovědi dále uvedl, že užívá léky na xxx, xxx xxx xxx V dětství byl hospitalizován v xxx, neboť měl sebevražedné sklony.
4. Městský soud v Praze po provedeném dokazování v potřebném rozsahu zejména k rozhodnutí o trestu a náhradě škody, neboť usnesením soudu došlo k přijetí prohlášení viny obžalovaného podle § 206a odst. 4 trestního řádu, postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu.
5. Městský soud v Praze uvádí, že vina obžalovaného byla v řízení spolehlivě prokázána a nemá o ní žádné pochybnosti. Je třeba uvést, že v přípravném řízení byla opatřena celá řada důkazů, které prokazují vinu obžalovaného. Obžalovaný pak v hlavním líčení prohlásil vinu vztahující se ke skutku uvedenému ve výroku tohoto rozsudku, souhlasil s jeho popisem i právní kvalifikací.
6. V souladu s doznáním obžalovaného, jeho prohlášením viny a opatřenými důkazy v trestním spise je nesporné, že se obžalovaný R. N. dopustil trestné činnosti popsané ve výroku tohoto rozsudku. Prohlášení viny bylo usnesením soudu přijato, a proto bylo v hlavním líčení dokazování zaměřeno zejména na okolnosti vztahující se k výroku o trestu a náhradě škody.
7. Na základě výše uvedeného je nepochybné, že obžalovaný R. N. se trestné činnosti dopustil po předchozí slovní rozeptí se svým tchánem poškozeným Š. K.. Současně je nesporné, že obžalovaný zaútočil na poškozeného kuchyňským nožem o délce 33 cm s kovovou čepelí o délce 20 cm. Městský soud v Praze se přitom zcela ztotožnil s argumentací státního zástupce, že nešlo o tzv. situační násilí, neboť obžalovaný předmětný nůž vytáhl z šuplíku kuchyňské linky a cíleně s ním bodl poškozeného do místa, kde jsou uloženy životně důležité orgány, a to silou, která byla dostatečná k proniknutí nože do břišní dutiny. Obžalovaný přitom mohl užít jakýkoliv jiný nůž – s kratší čepelí – který se v tu dobu nacházel v zásuvce kuchyňské linky, avšak sáhl po tom nejdelším. Nadto se neomezil pouze na jednu ránu, ale v útoku vědomě a zákeřně pokračoval a poškozenému zasadil druhou ránu do zad s proniknutím nože do dutiny hrudní. O intenzitě samotného útoku přitom svědčí jak hloubka bodných kanálů v těle poškozeného, tak i množství a lokace krevních stop nalezených na místě činu, které dokládají sílu samotného útoku a míru jeho intenzity, s níž obžalovaný po jednotlivých bodnutích vytahoval nůž z rány.
8. V tomto kontextu je však naopak nutno zdůraznit, že celá situace byla nepochybně vypjatá – šlo o vyústění dlouhodobých rodinných sporů – neboť došlo k hádce a potyčce mezi poškozeným a jeho manželkou na straně jedné a obžalovaným R. N. na straně druhé. Samotným útokem na poškozeného pak došlo předmětným nožem k život ohrožujícímu zranění, konkrétně k dvěma bodným ranám tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Předmětná zranění přitom měla za následek smrt poškozeného Š.a K., který i přes okamžitou lékařskou pomoc a následnou odbornou péči na následky zranění zemřel, přičemž příčinou jeho smrti byl úrazový a pokrvácivý šok v důsledku dvou bodných ran do oblasti trupu. Obžalovaný nepopírá svou vinu a k útoku i způsobu jeho vedení proti poškozenému se doznal. Celý sled událostí tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku nelze rozporovat a ani o něm, s ohledem na prohlášení viny obžalovaného R.a N., nejsou žádné pochybnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. V.

9. Obžalovaný R. N. svým jednáním naplnil po **právní stránce** skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, neboť poškozeného Š. K. cíleně bodl nejprve do břišní dutiny a následně do zad (s proniknutím nože do dutiny hrudní), čímž došlo k jeho úmrtí. Jednání obžalovaného bylo přitom vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl poškozeného Š. a K. usmrtit, což také učinil, a byl minimálně srozuměn s tím, že zasazením bodných ran do trupu může způsobit závažná zranění neslučitelná se životem. To lze ostatně dovodit v daném případě už i ze způsobu provedení samotného útoku, stejně jako z jeho intenzity, o níž svědčí jak množství, tak i lokace krevních stop nalezených na místě činu.
10. Stěžejní otázkou v projednávané trestní věci bylo uložení odpovídajícího trestu obžalovanému. Jak již bylo shora uvedeno, obžalovaný R. N. se k žalovanému protiprávnímu jednání v přípravném řízení doznal a v průběhu hlavního líčení prohlásil svoji vinu a souhlasil rovněž s popisem skutku, včetně jeho právní kvalifikace. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud vycházel z účelu trestu podle § 38 trestního zákoníku a přihlédl podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k popsáním okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalovaného, k jeho poměrům a dosavadnímu způsobu života, přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
11. Pokud jde o možnosti nápravy obžalovaného, jeho poměry a dosavadní způsob života, pak obžalovanému R. N. nepochybně polehčuje okolnost, že se přihlásil k odpovědnosti za jednání, které je mu kladeno za vinu a v průběhu hlavního líčení prohlásil svou vinu. V jeho prospěch bylo namísto zohlednit též to, že dosud nebyl soudně trestán a v minulosti nebyl postižen ani za přestupek. Z místa bydliště pak nebyly k jeho osobě zjištěny žádné negativní poznatky. Jde tedy o exces z jeho jinak řádného života. Nadto, ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie vyplývá, že u obžalovaného nebyly shledány žádné znaky chladné ani pudové agresivity, ani primárně asociálně laděné osobnosti, přičemž agresivní chování není dominantním osobnostním projevem. Naproti tomu žádné přitěžující okolnosti podle § 42 trestního zákoníku zjištěny nebyly.
12. S ohledem na výše uvedené a s přihlédnutím k dosavadnímu způsobu života shledal Městský soud v Praze možnost nápravy obžalovaného za vysoce pravděpodobnou. Specifickým okolnostem posuzovaného případu a skutečností charakterizujícím osobnost obžalovaného tak plně odpovídá výměra uloženého trestu odnětí svobody, a to na samotné spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 10 let. Uvedené skutečnosti zároveň odůvodňují jeho zařazení pro výkon trestu odnětí svobody do mírnějšího typu věznice ze dvou aktuálně existujících věznic, podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku, tedy do věznice s ostrahou.
13. V rámci adhezního řízení se **s nárokem na náhradu škody** řádně a včas přihlásila s částkou 11 554 Kč Všeobecná zdravotní pojišťovna, s částkou 833 939 Kč poškozená MUDr. D. K., a to konkrétně za duševní útrapy spojené s úmrtím manžela ve výši 756 000 Kč, za výdaje spojené se zajištěním pohřbu ve výši 56 769 Kč a za výdaje spojené s přibráním zmocněnce ve výši 21 170 Kč a dále se přihlásila s částkou 777 170 Kč poškozená Š. N., a to konkrétně za duševní útrapy spojené s úmrtím otce ve výši 756 000 Kč a za výdaje spojené s přibráním zmocněnce výši 21 170 Kč. V rámci hlavního líčení konaného před Městským soudem v Praze bylo prokázáno, že obžalovaný R. N. úmyslně usmrtil poškozeného Š. K.. Tímto jednáním také obžalovaný prohlásil svou vinu. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky svůj nárok na náhradu škody řádně a včas uplatnila a soud shledal, že má plnou oporu v opatřených a provedených důkazech, a proto jí také v tomto rozsahu přiznal. Obdobně to platí rovněž ohledně nemajetkové újmy uplatněné poškozenou MUDr. D. K. a Š. N., neboť jsou osobami, jejichž duševní útrapy mají být ve smyslu § 2959 občanského zákoníku obžalovaným R. N. odčiněny, a to peněžitou náhradou. V důsledku

Shodu s prvopisem potvrzuje K. V.

úmrtí manžela totiž pocítuje poškozená MUDr. D. K. hluboký zármutek, neboť napadení manžela ze strany obžalovaného pro ni bylo šokem. Obdobně pak poškozená Š. N. pocítuje v důsledku úmrtí otce smutek, neboť s ním měla silné citové pouto a jeho smrt pro ni byla velkým šokem, z něhož se dosud nevzpamatovala. Pokud pak jde o samotnou výši náhrady nemajetkové újmy uplatněné poškozenou MUDr. D. K. a Š. N., shledal, Městský soud v Praze, jejich nároky zcela opodstatněnými, a proto také obžalovaného R. N. zavázal k její náhradě, a to v plné výši.

14. Naproti tomu Městský soud v Praze odkázal poškozenou MUDr. D. K. s jí uplatněným nárokem na náhradu škody – v podobě nákladů vynaložených na pohřeb poškozeného Š. K. – na řízení ve věcech občanskoprávních. Aniž by jakkoli Městský soud v Praze zpochybňoval vznik těchto nákladů, nemohl obžalovaného R. N. zavázat k jejich náhradě, neboť v době rozhodování soudu nebyla v trestním spise doložena toliko jejich výše. Až po vynesení rozhodnutí totiž Městský soud v Praze obdržel příslušnou fakturu, dokládající přesnou výši těchto výdajů. Tím však není nijak dotčeno právo poškozené MUDr. D. K. domáhat se svého nároku na náhradu škody občanskoprávní cestou.
15. Obdobně tak Městský soud v Praze učinil i v případě nároku uplatněného poškozenými MUDr. D. K. a Š. N. na úhradu nákladů spojených s příbráním zmocněnce, kterého si zvolili k hájení svých práv v trestním řízení. Jde totiž o tzv. náklady potřebné k účelnému uplatnění nároku na náhradu škody. Tento nárok, stejně jako například náklady spojené s vypracováním znaleckého posudku, však lze uplatňovat až po právní moci odsuzujícího rozsudku, a to ve lhůtě stanovené v § 155 odst. 4 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve své svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. V.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 30. května 2022

JUDr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Tento rozsudek, ve výroku o vině a trestu, nabyl právní moci dne 30.5.2022 a je vykonatelný dnem 30.5.2022.

Přípojení doložky právní moci provedla K. V.